

تجلی نور

علی اکبر موسوی موحدی^{۱*}

منزه است آن خدایی که نور آسمان‌ها و زمین است و نور او همه جا را فراگرفته است. او قبل از هر چیز و برتر از هر چیز و آشکار کننده هر چیز است.

نور به معنای روشنایی و فروغ، آن چیزی است که در حقیقت نفس خودش ظاهر است، بنابراین هر چیزی را نیز روشن و ظاهر می‌سازد. نور برای ذهن انسان در مقایسه با تاریکی و ظلمت فهم می‌شود؛ همانطور که چراغی از نور، تاریکی را در هم می‌شکند و به سبب آن رنگ و شکل هویدا می‌گردد. از هر بُعدی نظاره کنیم، خورشید نه تنها روشنایی سیاره زمین را تأمین می‌کند، بلکه نور و حرارت آن منشا حیات است. نور حقیقت از ذات پروردگار هستی و به اراده او جاری شده، از حجاب‌های بسیار عبور می‌کند، غلیظ‌تر و با نور کمتر می‌گردد تا در این دنیا به شکل این روشنایی حسی که اذهان ما آن را می‌شناسد، تجلی یابد. پس نور دارای مراتب است و هر مرتبه یا عالم آن، پندار و ماهیت طبقه زیرین خود است که از آن جاری می‌شود. برای مثال، می‌توانیم نور ماه را توصیف کنیم که از پنجره عبور می‌کند و به آینه برخورد می‌کند، آینه آن را به زمین منعکس می‌کند. نوری که بر زمین افتاده را می‌توان دنیا دانست که هر کس به آن نگاه کند مستقیماً به منشأ آن که ماه است پی می‌برد، اما فراموش نشود که نور ماه نیز از خورشید انعکاس می‌یابد. انوار زمینی از انوار آسمانی شعله می‌گیرند، ولی انوار آسمانی را نمی‌توان به صورت شکلی و ذهنی تصور نمود، بلکه بر مفهوم آن می‌باید تعمق کرد. چشم ما حتی به نور خورشید نمی‌تواند خیره نگاه کند چه رسد به انوار آسمان! پس دیدن آن نور نیاز به چشمی دگر دارد که در متون، آن را بر حسب تجربه هر شخص با نام‌های متعددی همچون چشم دل، چشم روح، چشم عقل و ... خوانده‌اند و برای هر کدام مراتبی را در نظر گرفته‌اند. لذا می‌باید به دنبال دیدن نور حقیقت بود تا بلکه پروردگار هستی، پرتویی از آن را بر نفس ما بتاباند. آن پرتو علم است، که نور آن هر چیزی را در مرتبه و موقعیت ما، چه در انفس و چه در افاق هویدا می‌کند. لایه‌های آسمان را از ذات نور دریابیم و هر انسان را با میزان نور موقعیت‌یابی کرده و ظرفیت‌ها را بشناسیم، تا بلکه مفهوم عدالت را که خود از جنس نور است ادراک نماییم. اما آیا نور حقیقت در این دنیا وجود دارد؟ چگونه راهی به ما نشان داده می‌شود تا با پیمودن آن راه، چراغ وجود خود را به شیشه‌ای جلا دهیم و نور حقیقی را منعکس کنیم. پارسایی هدایتگر وجود انسان به سوی انوار متعالی است که حقایق آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آنهاست را رهنمون می‌سازد. عارفان با تمرکز بر نور حق، طاعت را برمی‌گزینند و به دنیا نمی‌نگرند، مگر اینکه نور الهی را قبل و بین و بعد از هر چیزی ببینند و از هر صحنه پند گیرند. خداوند نور هدایت را می‌تابد و هر فرد یا شیئی به اندازه ظرفیت و قابلیت بهره‌مند می‌شود. هیچ چیز در این عالم نیست الا که نمودی است بر آن عالم نور؛ پس بر انسان است تا بر نور متجلی تعمق کند تا بتواند آن دالان نور حقیقت را ادراک نماید.

واژگان کلیدی: نور حقیقت، پارسایی، دانش، حکمت، علم (ساینس)، الهام، ظرفیت‌سازی، توانایی ضمیمه

* عهده‌دار مکاتبات: استاد. تلفن: ۰۲۱۶۱۱۳۳۸۱، نمابر: ۰۲۱۶۶۴۰۴۶۸۰، نشانی الکترونیکی: moosavi@ut.ac.ir

^۱ مرکز تحقیقات بیوشیمی و بیوفیزیک، دانشگاه تهران، تهران، ایران

Light Manifestation

Ali A. Moosavi-Movahedi^{*,1}

Magnificent is that Almighty who is the light of the heavens and the earth and whose light covers all places. He is before all things and superior to all things and the revealer of all things. Light means brightness, which is actually the appearance of itself; therefore, it makes everything bright and visible. For the human mind, light is understood in comparison to darkness, just as a lamp of light breaks the darkness, and the color and shape become visible. Looking at it from any angle, the sun provides not only the light of the planet earth but also its light and heat are the source of life .

The light of truth is from the nature of the Lord of existence, and it flows and shines according to His will; it passes through many veils, it becomes denser and with less light, until in this world it is in the form of sensual light that our minds perceive it to be manifest. Therefore, light has levels, and each class or realm is from which the lower layer flows. For example, we can describe the moonlight passing through a window and hitting a mirror; the mirror reflects it to the ground. The light that fell on earth can be regarded as the world, which anyone who observes it directly realizes its origin, which is the moon, but not forgetting that the moon's light is also sourced from the sun. There is no conceptual or mental way to imagine heavenly lights, but one must meditate on their meaning to catch fire. Our eyes can't even stare at the sunlight, let alone the sky's lights! It is therefore necessary to have another eye, which has been called by various names in the texts, depending on each individual's experience, such as the heart eye, the soul eye, the wisdom eye, etc., with each level considered for each of them. The light of truth that Lord will shine on our souls is the light of knowledge, which reveals everything in our status and position, both in our souls and horizons. Let's find out the layers of the heavens from the nature of light and the status of each human being with the value of light and know the capacities so that we can understand the concept of justice, which itself is from the nature of light. But is there a light of truth in this world? Is there a way we can follow to polish our lamp of existence into a glass reflecting the true light? Piety guides human existence towards the sublime lights that show the truths of the heavens and the earth and what is between them. By focusing on the light of truth, mystics choose obedience and only look at the world if they see divine light before, between, and after everything and take advice from every scene. Almighty shines the light of guidance, and every person or object benefits according to their capacity and ability. In this world, there is nothing except manifestations of that world of light; therefore, man must meditate on the manifested light in order to understand that corridor of truth light.

Keywords: Truth light, Piety, Knowledge, Wisdom, Science, Inspiration, Building capacity, Pronoun ability

* Corresponding Author, Professor, Tel: +982161113381, Fax: +982166404680, E-mail: moosavi@ut.ac.ir, Web: ibb.ut.ac.ir/~moosavi

¹ Institute of Biochemistry and Biophysics, University of Tehran, Tehran, Iran